

Oslo, 16. oktober 2018

Narko-Norge III – En gjennomgang av norsk narkotikapolitikk i praksis

I dette notat oppsummerer jeg samtaler jeg har hatt med innsatte på Ullersmo og Bastøy de siste 10 måneder; alle sammen dømt for narkotikainnførsel/salg; de fleste med dommer på mellom 5-10 år, men noen med dommer mellom 15 og 20 år. Alt i alt har jeg snakket med ca. 15 personer, og alle samtaleene har foregått 1 til 1, hvilket betyr at hver enkelt har fortalt meg hva de vet om "Narko-Norge", og da spesielt om Jensen/Cappelen saken, som har spesiell interesse for meg i og med Hans Olav Eldrings rolle som hvitvasker av (deler av) Cappelens omsetning gjennom sveitsiske banker, og advokat John Christian Eldens rolle.

På innsiden av et fengsel er det ikke nevneverdige problemer med å få disse menneskene til å snakke om ting de aldri vil si noe om på utsiden eller til "utenforstående". Tysting er tabu, men 1 til 1 mellom to innsatte går samtalen som regel ganske lett og utildekket. Ingen av de jeg har snakket med vet at jeg har snakket med andre, hvilket innebærer at der den enkeltes historie og forklaringer er sammenfallende med (alle) de andre, der er det grunn til å feste lit til at det de sier er korrekt. Den tillit de innsatte har gitt meg ved å overlevere disse historiene er gitt under den forutsetning at de innsattes navn forblir anonyme. Jeg akter ikke å bryte denne tillit.

Det som følger punktvis nedenfor må settes inn i kontekst med det som fremgår av annen informasjon i mine tidligere skriv til domstolen, gjenåpningskommisjonen m.fl. og spesielt til hvordan påtale/ØK, spesialenheten m.fl. har behandlet min sak, da spesielt i tidsrommet 2011-2014. Se også min tidligere notater fra tiden på Ullersmo; Narko-Norge I (*advokat John Christian Elden og hans klient NN*) og Narko-Norge II (*omsetning og salg av narkotika i Norge*). Her følger et sammendrag/konklusjon av ovennevnte samtaler:

1. De jeg har snakket med sier at samarbeidet mellom informanten Cappelen og Eirik Jensen ble planlagt og godkjent på øverste hold, dvs. av øverste politimyndighet og riksadvokaten. Jeg er usikker på eksakt oppstart, men antakelig var det 1993-94. Samarbeidet og virksomheten skjøt fart da Tor Aksel Busch ble riksadvokat i 1997.
2. Alle som har hatt noe med saken å gjøre vet at Cappelen var kriminell og drev med innførsel av narkotika. Spørsmålet som stilles til Jensen i rettssalen og av pressen ift om han visste om Cappelens kriminelle virksomhet, er oppkonstruert. At Cappelen var kriminell, og selv drev med narkotika, var en nødvendig forutsetning for samarbeidet; noe alle var klar over, og godkjente.
3. De aller fleste av de store "operasjoner" og beslag/arrestasjoner, samt etterfølgende domfellelser i regi av Jensen/Cappelen, er såkalte "provokasjonssaker", dvs. at de som er tatt, har blitt "satt opp"/lurt på forhånd til å begå en kriminell handling. Enkelte av operasjonene overvåkes bl.a. av AWACS-fly (hvilket betyr at forsvaret/NATO er involvert). Alle større operasjoner har vært klarert på øverste hold, eksempelvis den såkalte "*Flydrop-saken*" på 90-tallet (under denne operasjonen ble forsvarets Orion-fly benyttet). Det er bl.a. dette som ønskes skjult fordi det viser at kjente kriminelle (narko) personer er lurt i feller for at de skal bli tatt. Flere av disse har forsøkt og forsøker fremdeles å få sine saker opp på nytt (straffer på opp til 15 – 20 år fengsel), men til ingen

nytte, ref Narko-Norge I (*advokat John Christian Elden og hans klient NN*).

4. Det er bl.a. ovennevnte forhold som har fått nåværende riksadvokat til å begrense Jensen saken til forhold f.o.m. 2004, dvs. for å unngå publisitet omkring egen rolle tilbake på 90-tallet ifm aksept for de politi- og påtalemetoder som er brukt av Jensen/Cappelen og norske myndigheter for å få tatt kriminelle. Provokasjon er ansett som lovlig, men da bare i helt spesielle tilfeller; 1) for å fremskaffe bevis; 2) for å avverge straffbare handlinger; eller 3) for å få tak i stjalne gjenstander. Provokasjon i den hensikt å narre personer inn i kriminelle handlinger, eller for å redusere konkurransen i et kriminelt forretningsområde, er straffbart. Det er denne type provokasjon som konsekvent, siden 1990-tallet, er blitt benyttet av Cappelen/Jensen og deres overordnede.
5. Ovennevnte forhold skal også være grunnen til at nåværende riksadvokat ikke vitnet under behandlingen i tingretten, og at den bebudede granskningskommisjonen ser ut til å bli kansellert. Verken politiledelsen (deler av denne) eller riksadvokaten ønsker at sannheten om Jensens/Cappelens samarbeide over flere tiår skal bli kjent, fordi da vil det bli avdekket at dette samarbeidet og operasjonene hadde aksept helt til toppen i politi, påtalemyndighet og hos riksadvokaten (helt eller delvis). Dette er grunnen til at lagmannsretten opererer med lukkede dører store deler av tiden, i tilfelle det blir sagt noe som kan få "pressen / offentligheten til å "våkne". Begrunnelsen(e) som brukes for kravet om "lukkede dører", begrenset bevis- og vitneførsel osv, er oppkonstruert for å styre/kontrollere saken slik at politiets engasjement og metoder ift Jensen/Cappelens virksomhet skal forbli tildekket; ikke for å beskytte personer som i det skjulte, men på lovlig vis arbeider for å avdekke kriminalitet, eller for å beskytte andre aktverdige formål.
6. Ettersom tiden gikk, utvidet Jensen sitt mandat fra ovennevnte myndighetsorganer, hvor Jensen og Cappelen – etter hvert – nærmest hadde "en finger" i det meste av narkovirksomheten i østlandsområdet. Det verserer mange historier om hvordan Jensen (med eller uten Cappelens tilstedeværelse) dukker opp i rusmiljøer og beslaglegger narkotika, hvorpå Cappelen senere omsetter beslaget til sitt nettverk. Den metoden de har brukt er at det *underrapporteres* fra beslag som har blitt gjort. Den mengde som ikke blir rapportert blir deretter overlatt til Cappelen og andre knyttet til politiet (de som har status som distributør, og som opererer i samme rolle som Cappelen), og kan deretter selges. Det må antas at profitt blir delt mellom Cappelen og de som er involvert. Polititoppene har da "sett gjennom fingrene" for ikke å forstyrre Jensens arbeide.
7. Det har også vært en rekke episoder hvor Jensen har vært med Cappelen til andre narkooperatører for å begrense disse fra å drive med narkoomsetning; dette for sikre og øke Cappelens markedsandel. Enkelte av de jeg har snakket med beskriver Jensen som en "torpedo" for Cappelen. Flere slike episoder er gjengitt til meg hvor åstedet har vært illegale "spillebuler" bl.a. i Oslo. Alle visste at Jensen/Cappelen "hadde beskyttelse" ovenfra, og få våget å protestere. "Cappelen hadde politibeskyttelse".
8. Når jeg kommer inn på Jensens skyld eller uskyld blir jeg stort sett møtt med latter. Men jeg blir samtidig fortalt at det er andre enn Jensen som styrer dette, og at Cappelen egentlig er en "løpegutt" for toppene i Narko-Norge. Disse beskrives med fellesnevner

"gutta fra Holmenkollåsen", hvilket ikke betyr at alle av toppene *bor* der, men noen av dem. Betegnelsen er mer en karakteristikk ift hvilke samfunnslag toppene kommer fra. Dette er kjente folk for enkelte av de som sitter på toppen i politi og påtalemyndighet, men de er "untouchable". Alle jeg har snakket med bekrefter – uavhengig av hverandre – at de anser Jensen/Cappelen saken for å være en dekkoperasjon, slik at narkoomsetningen kan fortsette som før, med de samme toppene.

9. En hovedperson som er nevnt flere ganger, og som skal ha god kjennskap til dette, er en aktor i flere narkotikasaker, bl.a. var han aktor i Flydrop-saken. Jeg har ikke navnet, men det finnes sikkert lett tilgjengelig på nettet.
10. Advokat John Christian Elden antas å ha blitt brukt/engasjert for å manøvrere "dekkoperasjonen" slik at den blir en suksess. Om suksess innebærer frifinnelse av Jensen er vanskelig å vite, men de fleste jeg har snakket med mener at Jensen vil bli ofret om nødvendig for å bevare tausheten og beskytte denne og andre dekkoperasjoner imot innsyn i hva politi og påtalemakt m.fl. har vært med på å planlegge og sette ut i livet, og som har fått anledning til å pågå i flere tiår.
11. Når jeg konkluderer overfor de jeg har snakket med, at det er "Holmenkollengutta" som styrer dette, blir jeg korrigert med følgende standarduttalelse: "Nei, det er folk i politiet som styrer narkoen i Norge". Mitt inntrykk er at denne uttalelsen skyldes at de fleste bare ser utøverne (politiet), og ikke de som trekker i trådene; *Holmenkollengutta*, og dermed peker de – forståelig nok – mot politiet.
12. Et viktig element i saker Jensen/Cappen har vært med på, er at det enkelte beslaget alltid rapporteres mindre enn hva det egentlig har vært. Således kan et beslag på for eksempel 400 kg ende opp som 250 kg i håndfast bevis. Resten blir da gitt til Cappelen for omsetning i markedet. Enkelte saker blir det ikke lagt frem narkotika overhode. Det blir da i retten kun vist til at det er gjort beslag på så og så mye narkotika. Flere av de narkodømte jeg har snakket med sa at de forsøkte å provosere fremlagt i retten den narkotika som var påstått forsøkt smuglet inn, uten å bli hørt av aktor og domstol.
13. Bladet Kapital har i en artikkel publisert 20. mars 2018 forsøkt å belyse bakteppet for Cappelen og Jensens fall. Artikkelen heter: "*Kronprinsen som felte Cappelen og Jensen*". Den såkalte "Kronprinsen" heter Simen Strømhylden og er kjent som politiinformant av absolutt alle jeg har snakket med. Det er således intet grunnlag for å holde Kronprinsens identitet hemmelig. Eller sagt på en annen måte; det finnes dermed intet grunnlag for å kjøre Cappelen/Jensen-saken for lukkede dører. Alle vet hvem han er, og alle kaller ham for "tyster". Aktoratets og domstolens begrunnelse om at han ikke kan navngis er m.a.o. oppkonstruert, dvs. et ledd i å legge lokk på og dekke over sannheten overfor det norske folk. Forøvrig vet også pressen hvem han er, men har tydeligvis akseptert domstolens krav om ikke røpe navnet. Alle de jeg har snakket med ler av pressens ignoranse når det gjelder dette.
14. Bankmannen Hans Olav Eldring er det kun noen få av de jeg har snakket med som har kjennskap til. Eldring er kjent som en av flere som bedriver hvitvasking i samarbeide

med sveitsiske banker. Antakelig har Eldrings befatning med meg og misbruk av min konto i Sveits – uheldigvis for Eldring og sveitsiske storbanker – medført et behov for å gjøre en "deal" med ØKOKRIM, dette for ikke å avsløre mer enn høyest nødvendig ift Eldrings og sveitsiske bankers omfattende og helt avgjørende engasjement i hvitvaskingsvirksomheten knyttet til internasjonal narkotikavirksomhet, hvor bruk av norske klienters kontoer (med Eldrings medvirkning) kun representerer "toppen av isfjellet" hva gjelder internasjonal narkohandel og hvitvasking. Det er vel derfor det er lagt lokk på saken min i Sveits, og dette er vel også årsaken til at amerikaneren Ronald LeKarz ble tilbudt en avtale om straffeunndlatelse mot å holde kjeft. Dette er grunnen til at statsadvokat Elisabeth Harbo-Lervik lyver, og man får igjen et klart signal om at det er krefter langt sterkere enn ØKOKRIM som styrer dette. Men hun har vært med og dermed er hun ansvarlig for dekkoperasjonen mot meg og justismordet mot meg. Hvor mye hun/ØKOKRIM, Kripos og andre vet, er umulig å svare på, men antakelig ligger (deler av) svaret begravet i hemmeligholdet om min sak i Sveits, en sak som Harbo-Lervik selv i dag nekter for at eksisterer. Antakelig må hun nekte fordi hun har fått beskjed om det.

15. Pål Gruben var klient av Elden og "skrøt" ofte til medinnsatte i Halden fengsel at han betalte Elden opp til kr 50.000,- "i slengen", svart, dette for at Elden skulle gjøre en ordentlig jobb. Kontanter er visstnok et vanlig betalingsmiddel til forsvarsadvokater for/i narkosaker, dette fordi mye av omsetningen skjer med kontanter.
16. I følge narkoinnsatte skal Pål Gruben og Cappelen (som har/hadde et nært forhold), ha "stjålet" flere titalls millioner av narkopenger som skulle vært betalt til mellommenn i Norge/utlandet. Det vites ikke om det er av disse midlene Gruben har betalt Elden.
17. Når det gjelder såkalte provokatører som politiet rekrutterer fra det kriminelle miljø, så er det blitt mange av disse i årenes løp. Navnet på provokatøren i NNs sak skal være *Nader Kholg Mozaffar*, bl.a. brukt av Jensen for en tid tilbake. Som med "Kronprinsen" er også Mozaffar godt kjent i miljøet, og det er ingen hemmelighet at han har opptrådt som provokatør.
18. Bare et par stykker av de jeg har snakket med sier at de antar at toppene i Norge, dvs. de såkalte "Holmenkollengutta" har konto i sveitsiske banker via Eldring, men at de er "for smarte" til å ha konto på eget navn eller såkalte anonyme konti som kan spores til disse. De antar at Eldring og/eller sveitsiske advokater har opprettet selskaper for dette formålet.
19. Flere av de jeg har snakket med har stilt spørsmål ved hvorfor politi og påtalemyndighet er så fokusert på Jensen/Cappelen og Cannabis. Årsaken, sier de, er å få fokus bort fra stoffer man tjener mer penger på, som kokain og amfetamin. Disse stoffene går dermed *under radaren*. Utro tjenere både i toll og politi slipper disse stoffene forbi, og konsentrerer seg om å ta mest mulig cannabis, en slags *diversion-taktikk* – all "fokus" er altså rettet mot cannabis, for derved å lede fokus bort fra det de virkelig tjener penger på. I lys av ovennevnte får man klare signaler om at politi og tollmyndighet er med på dette, hvor de nærmere bestemt medvirker i å skjule narkovirksomhet/omsetning knyttet til de mer profitable stoffer.

20. De jeg har snakket med mener bestemt at Elden vet "absolutt alt" om "Narko-Norge" og hva som egentlig skjer i Jensen/Cappelen saken, dvs. at prosessen er en dekkoperasjon for å beskytte myndighetspersoner, det finansielle element (mellommenn, banker og deres klienter), og toppen av nettverket.

For ordens skyld har jeg delt dette notatet med 10-12 venner pluss advokat, samt delt navn på enkelte som ikke nevnes her. Dette for min egen og min families beskyttelse.

Opplysningene må behandles strengt konfidensielt med tanke på at reelle (ukorrumperte) etterforskere foretar seg noe, samt at media kanskje, og for en gangs skyld, "kommer på banen" og gjør en ordentlig dekning av Jensen/Cappelen saken; dvs. ikke finner seg i eller bevisst gjør en elendig journalistisk jobb ifm å få frem sannheten til offentligheten.

Hans E Olav, 16. oktober 2018